

1. (Toman)

Mladému slunci nahá zem
prudce se oddávala v březnu,
a tiché hlasy slyšel jsem,
když tobě říci přišel jsem:
Ztratil jsem klíč a již ho nenaleznu.

V úvalech lonské listí tlí
a pod ním pučí květy v březnu.
Já chorý, zcizený a mdlý,
míst nepoznal, kudy jsme šli.
Ztratil jsem klíč a již ho nenaleznu.

Jak chvěla se tvá ruka v mých
v ten mlžný večer v časném březnu!
Den spravedlivý přišel, stih
mě zamklý soud očí tvých.
Ztratil jsem klíč a již ho nenaleznu.

2. (Hora)

(...)

Javorový list se k zemi schvěl.
Je mi, jak bych staletími šel

od dob zvonařů, když zvony lili,
po dnešek, kdy motor vzduchem šílí,

šedý pták, jenž mizí v kalný dým.
Je mi náhle, jako když vše vím.

Život, chtěj či nechtěj, vře a kypí.

Jsi jen včela rozklenuté lípy,

město dole dunící je úl,

nad nímž život v nesmírno se vzdul.

(...)